Dosarul nr.1-168/2026
(1-26110867-18-1-01092026)

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

02 noiembrie 2026 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni, sediul Central,
Instanţa de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător Vitvițchi Marcela
Grefier Gangan Natalia
Cu participarea:
Procurorului Moruz Ghenadie
Avocatului Nichitenco Veronica
Inculpatului Mîndrovschii Marian

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală și art. 80[1] din Codul penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Mîndrovschii Marian, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în***** ***** *****tățean al Republicii Moldova, studii medii speciale, nu este supus militar, concubinaj, nu are persoane la întreținere, nu este angajat în câmpul muncii, anterior a fost judecat, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența narcologică sau psihiatrică,

de comiterea infracțiunii prevăzute de art.320[1]din Codul Penal
Procedura de citare legală executată
Termenul de examinare a cauzei: 01 septembrie 2026 – 02 noiembrie 2026

a c o n s t a t a t:

La data de 05 mai 2026, de către Judecătoria Căușeni a fost emisă ordonanță de protecție a victimei violenței în familie, unde în calitate de agresor fiind Mîndrovschii Marian Mihail, iar victimă a violenței în familie fiind Mîndrovschii Clavdia, prin care instanța de judecată a dispus pe un termen de 180 zile mai multe obligații față de Mîndrovschii Marian, printre care și obligația de a părăsi domiciliul comun cu victima violenței în familie și de a nu contacta cu victima Mîndrovschii Clavdia, ordonanță adusă la cunoștință contra semnătură lui Mîndrovschii

Marian la data de 03 iunie 2026, ordonanță care imediat a intrat în vigoare. Mîndrovschii Marian, știind cu certitudine că în privința lui a fost emisă ordonanță de protecție, intenționat, la 24 iulie 2026, în jurul orelor 20:30, a încălcat ordonanța de protecție stabilită de instanța de judecată și anume, s-a dus la domiciliul victimei violenței în familie Mîndrovschii Clavdia, situat pe adresa:***** ***** ***** și a intrat în domiciliu și a agresat-o fizic și verbal.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Mîndrovschii Marian a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.320[1] din Codul penal conform indicilor: *neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

În cadrul ședinței preliminare, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Mîndrovschii Marian a înaintat personal, prin înscris autentic o declarație, confirmată de apărătorul acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală și 80[1] din Codul penal, indicând că recunoaște integral săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu.

În ședința de judecată inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște integral faptele indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Apărătorul Nichitenco Veronica, care acționează în interesele inculpatului, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a pledat pentru admiterea acesteia, iar acuzatorul de stat Moruz Ghenadie nu a obiectat în privința admiterii cererii.

Instanța de judecată consemnează că potrivit prevederilor art.364[1] alin.(1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Fiind audiat în ședința de judecată inculpatul Mîndrovschii Marian prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art.108 din Codul de procedură penală, a declarat că în luna mai 2026 a fost emisă ordonanța, după aceasta i s-a explicat că nu are voie să intre în ograda mamei Mîndrovschii Clavdia, dar a încălcat. La 24 iulie 2026 a mers acasă la mama sa. La început ea nu era acasă, apoi a venit și ei s-au certat și a chemat poliția. A concretizat că nu poate descrie cearta, un pic a consumat alcool. Recunoaște că a procedat urât și îi pare rău. În concluzie, a solicitat aplicarea unei pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și consecințele neexecutării îi sânt cunoscute.

Cu toate că inculpatul și-a recunoscut integral vina sa în cele incriminate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii imputate, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- Ordonanța de protecție emisă de către Judecătoria Căușeni din 05 mai 2026, prin care agresorul familiar Mîndrovschii Marian a fost obligat pe un termen de 6 luni să elibereze domiciliul comun al lui și victimei violenței în familie Mîndrovschii Clavdia, inclusiv, să nu discute cu ea (f.d.34).
- Proces-verbal de înmânare a copiei ordonanței de protecție din 03 iunie 2026, unde lui Mîndrovschii Marian i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de protecției adoptată de către Judecătoria Căușeni la 05 mai 2026 (f.d.40).

- Proces-verbal de cercetare la fața locului comiterii infracțiunii din 24 iulie 2026, unde a fost cercetat locul comiterii infracțiunii și anume domiciliul lui Mîndrovschii Clavdia situat pe adresa***** *****, str. Trei Fîntîni nr. 26 (f.d.16).
- Declarațiile martorului Mîndrovschii Clavdia, care fiind audiată a declarat că locuiește în***** ***** *****, împreună cu feciorul ei Mîndrovschii Marian. Din cauza mai multor neînțelegeri și conflicte dintre aceasta și feciorul ei Marian, ultima s-a adresat în instanța de judecată pentru ordonanță de protecție, iar la 05 mai 2026, de către Judecătoria Căușeni a fost emisă ordonanța de protecție pe un termen de 6 luni, timp în care băiatul ei Mîndrovschii Marian nu are dreptul să se apropie de dânsa și de domiciliul ei. După emiterea ordonanței de protecție Marian s-a dus de acasă și dormea prin case pustii, după care s-a mutat și trăiește la concubina sa Digori Larisa. La 24 iulie 2026, aproximativ orele amiezii ultima a revenit acasă de la o înmormântare, peste ceva timp aproximativ orele serii acasă a revenit băiatul ei Mîndrovschii Marian, pe care l-a întrebat din ce motiv a revenit acasă la ce ultimul i-a spus că el a venit să își i-a căldarea pe care o primise de la înmormântare, la ce aceasta i-a spus să își i-a lucrurile și să plece, ultimul fiind în stare de ebrietate a început să o numească cu diferite cuvinte necenzurate și cu mâina a apucat-o de zona gâtului, însă, în acel moment ea a început să strige și ultimul i-a dat drumul, după care fiind speriată a telefonat la serviciul unic 112. Referitor la faptul că ultimul a apucat-o cu mâna de gât la moment nu are careva pretenții morale sau materiale față de feciorul ei Marian și cerere pe acest caz nu dorește să depună. După cazul din 24 iulie 2026, feciorul ei Mîndrovschii Marian, nu a mai revenit la ea acasă și nu o mai deranjează. Mai comunică că Marian și-a deteriorat aparatul de monitorizare electronică și nu îi lucrează (f.d.13).
- Declarațiile martorului Caraman Valeria, care fiind audiată a comunicat activează în calitate de subofițer superior al SS al SSP a IP Căușeni, iar la 24 iulie 2026, fiind implicată în serviciul de noapte începând cu orele 20:00, până la 25 iulie 2026 orele 08:00, împreună cu colegul Gangan Alexandru. Aproximativ orele 20:30, au primit informația de la serviciul unic 112, precum că cet. Mîndrovschii Marian s-a dus la domiciliul mamei sale Mîndrovschii Clavdia, din***** *****, *****, având emisă ordonanță de protecție, cu interdicția de a se apropia de mama sa. Deplasându-se la fața locului acasă se afla cet. Mîndrovschi Clavdia de una singură și le-a comunicat că puțin mai devreme la ea acasă a fost feciorul ei Mîndrovschii Marian în stare de ebrietate și a făcut scandal, iar la moment ultimul se află la concubina sa Digori Larisa, care locuiește în casa de alături. Ei au documentat cazul respectiv, ulterior de către colegul Gangan Alexandru a fost chemat în stradă și cet. Mîndrovschi Marian, de la domiciliul concubinei sale, ultimul vizual se afla în stare de ebrietate, fiind testat cu aparatul drager s-a stabilit că gradul de alcoolemie în aerul expirat era de 1,72 mg/l și a recunoscut că mai devreme a fost la mama sa pentru a-și lua careva lucruri. Aceasta este tot ce poate comunica referitor la cazul dat (f.d.43).

Toate probele enunțate mai sus, au legătură cu cauza penală, au un rol decisiv la soluționarea cauzei și prin informațiile pe care le conțin, sânt necesare justei soluționări a acesteia, coroborează între ele, se completează reciproc și nu trezesc careva suspiciuni, dovedind, în mod indubitabil, că inculpatul Mîndrovschii Marian a comis faptele imputate.

În corespundere cu prevederile art.8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii

judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În acord cu prevederile art. 325 alin. (1) din Codul procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În accepțiunea art.384 alin.(1) – (4) din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Subsecvent, se punctează prevederile art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, care stipulează că sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată; Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu rezonabil că în privința inculpatului Mîndrovschii Marian, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În mod constant, art. 6 CEDO statuează, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei* și *Boldea contra României* din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza *Tatishvili contra Rusiei* din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza *Perez împotriva Franței* și cauza *Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu prevederile art.51 alin.(1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

Articolul 93 alin.(1) din Codul de procedură penală, stipulează că probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau

inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în raport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că acesta recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, acțiunile căruia se încadrează în corespundere cu prevederile normelor din Codul penal, după semnele invocate infra.

Cu referire la încadrarea acțiunilor inculpatului și temeiul juridic privind atragerea lui Mîndrovschii Marian la răspundere penală în temeiul art. 320[1] din Codul penal, instanța de judecată punctează că prevenirea şi combaterea violenţei în familie face parte din politica naţională de ocrotire şi sprijinire a familiei şi reprezintă o importantă problemă de sănătate publică. Pentru consolidarea, ocrotirea şi sprijinirea familiei, pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislaţiei cu privire la familie, recunoscând faptul că realizarea egalității de gen între femei şi bărbaţi constituie elementul-cheie în prevenirea violenţei asupra femeilor, faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, dar și faptul că și copiii şi bărbaţii pot fi de asemenea victime ale violenţei, organele abilitate în acest sens sunt obligate să întreprindă toate măsurile legale și necesare pentru a înlătura orice act de violență cu care a fost sesizat.

În acest sens, instanța de judecată reține că ordonanța de protecție constituie un instrument juridic special instituit de legislația națională în vederea asigurării protecției imediate și efective a victimelor violenței în familie, având drept scop prevenirea repetării actelor de violență și garantarea securității persoanei vătămate. Respectarea strictă a măsurilor dispuse printr-o asemenea ordonanță reprezintă o obligație legală imperativă pentru persoana în privința căreia a fost emisă, iar ignorarea sau încălcarea acestor măsuri denotă o atitudine de sfidare față de autoritatea hotărârilor judecătorești și față de mecanismele instituite de stat pentru protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei.

Astfel, *obiectul juridic* al infracţiunii instrumentate se deduce, inclusiv, din categoria de infracțiuni din care face parte norma incriminată și anume infracțiuni contra justiției, iar obiectul în esență îl constituie relaţiile sociale referitoare la asigurarea autorităţii hotărârilor judecătoreşti prin care se continuă înfăptuirea justiţiei. *Obiectul special secundar* - sunt relaţiile sociale referitoare la drepturile cetăţenilor, care se realizează prin executarea ordonanţei de protecţie a victimei violenţei în familie.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în inacțiunea de neexecutare sau eschivare de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

La caz, instanța constată că latura obiectivă a infracțiunii s-a realizat prin neexecutarea intenționată a obligațiilor impuse prin Ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Căușeni, sediul Central din 05 mai 2026, manifestată prin încălcarea măsurilor aplicate și anume: obligarea lui Mîndrovschii Marian să părăsească temporar locuința comună situată în***** ***** ***** și să stea departe de locuința victimei Mîndrovschii, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor; obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu victima, cu alte persoane dependente de ea; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima, cu alte persoane dependente de ea; interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează.

Instanța constată că, în cauza dedusă judecății, inculpatul Mîndrovschii Marian a încălcat măsurile de protecție stabilite prin ordonanța emisă de instanța de judecată, apropiindu-se în mod deliberat de victimă, deși, cunoștea cu certitudine despre interdicțiile impuse. Astfel, la 24 iulie 2026 a revenit la domiciliu situat în***** ***** *****, unde locuiește Mîndrovschii Clavdia și prin revenirea la domiciliul comun a inițiat conflict cu victima, prin agresiuni fizice și verbale.

De asemenea, instanța conturează că respectarea ordonanțelor de protecție reprezintă un element esențial al mecanismului de prevenire și combatere a violenței în familie, iar eficiența acestui mecanism depinde în mod direct de executarea necondiționată a măsurilor dispuse de instanța de judecată. Or, tolerarea unor asemenea încălcări ar compromite scopul instituirii măsurilor de protecție și ar diminua încrederea victimelor în capacitatea autorităților de a le asigura protecția efectivă.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de art.320[1] din Codul penal, este caracterizată prin vinovăție sub forma intenției directe, întrucât inculpatul a conștientizat caracterul ilicit al faptelor sale, a prevăzut urmările prejudiciabile ale neexecutării măsurilor dispuse prin ordonanța de protecție din 05 mai 2026 și a urmărit producerea acestora. Instanța reține că inculpatul a fost informat în mod legal despre conținutul ordonanței de protecție, precum și despre obligațiile ce îi reveneau, însă, cu toate acestea, a ignorat în mod deliberat interdicțiile impuse, manifestând o atitudine de sfidare față de hotărârea instanței de judecată.

Subiect al infracţiunii instrumentate poate fi orice persoană fizică de la vârsta de 16 ani, ceea ce în cazul instrumentat se atestă, or Mîndrovschii Marian este născut la *****.

Totodată, instanța reține că subiectul infracțiunii prevăzute de art.320[1] din Codul penal are o calitate mai specială și anume în privința acestuia trebuie să fie instituite măsuri de protecție, pe care urma să le execute. Respectiv, instanța constată că inculpatul Mîndrovschii Marian întrunește condițiile subiectului infracțiunii, întrucât este persoana obligată prin ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Căușeni, sediul Central, la 05 mai 2026, să respecte măsurile de protecție stabilite în favoarea victimei Mîndrovschii Clavdia.

Pe cale de consecință, verificând probele administrate la cauza penală sub toate aspectele, complet şi obiectiv și apreciind potrivit cerințelor art.101 din Codul de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată constată că, faptele de săvârșirea cărora este învinuit inculpatul Mîndrovschii Marian au avut loc și încadrează acțiunile lui în componența infracțiunii prevăzută de 320[1] din Codul penal, *Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie,* care prin prisma art. 16 alin. (3) din Codul penal reprezintă o infracțiune mai puțin gravă.

Cu referire la stabilirea şi individualizarea pedepsei instanța reține următoarele:

În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat, procurorul Moruz Ghenadie a solicitat recunoașterea inculpatului Mîndrovschii Marian vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art.320[1] din Codul penal și să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, totodată, solicitând să-i fie aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv.

Apărătorul inculpatului, avocatul Nichitenco Veronica, în cadrul dezbaterilor judiciare a pledat pentru aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Inculpatul Mîndrovschii Marian în ultimul cuvânt a solicitat o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, menționând că consecințele neexecutării le conștientizează.

În conformitate art.61 alin.(1) – (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor; Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica, instanţa va lua în considerare dispoziţiile art.7 alin.(1) și art.75 alin.(1) din Codul penal, La aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală;

Persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În această consecutivitate, instanța consemnează că pedeapsa penală este *echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „*natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia*”.

În cazul instrumentat, în corespundere cu prevederile art.76 din Codul penal, circumstanțe care atenuează răspunderea penală a inculpatului nu au fost stabilite.

În corespundere cu art.77 alin.(1) lit. a) și j) din Codul penal, circumstanțe care agravează răspunderea penală a inculpatului au fost constatate și anume - săvârșirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză; săvârșirea infracţiunii de către o persoană în stare de ebrietate (f.d.51, f.d.56-57).

Or, conform tichetul Drager anexat la materialele cauzei, la 24 iulie 2026, ora 20:59, Mîndrovschii Marian fiind testat, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituia 1,72 mg/l (f.d. 51), iar prin Sentința din 30 septembrie 2025 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central Mîndrovschii Marian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. b) din Codul penal, și aplicată sancțiunea sub formă de muncă neremunerată pe un termen de 135 ore (f.d. 81-83), care potrivit Biroului de probațiune Căușeni, au fost executate, acesta fiind exclus de la evidență la 17 decembrie 2025 (f.d.62).

La capitolul personalitatea inculpatului, instanța de judecată notează că Mîndrovschii Marian la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află (f.d.53, f.d.55); anterior a fost condamnat (f.d.56-57); potrivit datelor indicate în cazierul contravențional s-a stabilit că în perioada anilor 2017 – 2026 are comise 23 contravenții, inclusiv, neexecutarea ordinului de restricție de urgență (f.d.59-60).

Potrivit caracteristicii de la locul de trai, primăria***** ***** informează despre faptul că Mîndrovschii Marian manifestă un comportament neadecvat, deseori consumă băuturi alcoolice. În corespundere cu adeverința nr.505 din 30 iulie 2026, s-a stabilit că în componența familiei inculpatului este specificată concubina Digori Larisa (f.d.49-50).

Instanța notează că infracțiunea prevăzută de art.320^1 din Codul penal, atât la data săvârșirii cât și la data examinării cauzei, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

Subsecvent, art.80^1 alin.(1) din Codul penal, stipulează că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, având în vedere că infracțiunea săvârșită se înscrie în categoria faptelor contra justiției, se impune o reacție fermă a justiției/instanței, în vederea descurajării unei asemenea conduite și a proteja vulnerabilitatea persoanelor afectate. Subsecvent, pedeapsa trebuie să comporte, mai degrabă, un caracter punitiv decât să devină pur și simplu un mijloc de intimidare.

Astfel, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate supra, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către acesta este aplicarea unei pedepse sub forma închisorii, după cum statuează sancțiunea normei speciale prevăzute la art. 320^1 din Codul penal, coroborată cu prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită, ***or anterior inculpatul a fost sancționat cu muncă neremunerată, dar deși a executat pedeapsa, acesta nu a stopat comportamentul său infracțional.***

Conform art. 70 alin. (2) din Codul penal, închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

În corespundere cu prevederile art.72 alin.(3) din Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârșite cu intenţie.

În consecință, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.320[1] din Codul penal lui Mîndrovschii Marian i se stabilește o pedeapsă sub formă de 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Finalmente, instanța apreciază că această pedeapsă este legală, echitabilă și suficientă pentru realizarea scopurilor prevăzute de art.61 Cod penal, fiind individualizată cu respectarea criteriilor prevăzute de art.75 Cod penal și a mecanismului de reducere a limitelor de pedeapsă instituit de art.80[1] alin.(2) din Codul penal.

Subsecvent se conturează prevederile art.90 alin.(1) din Codul penal, potrivit căruia, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârșite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârșite din imprudență, instanţa de judecată, ținând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Articolul 90 alin.(2) din Codul penal, statuează că perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

Potrivit art. 90 alin. (6) din Codul penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele: a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanță, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni; d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică; e) să repare daunele cauzate victimei și/sau familiei victimei în cuantumul și în termenele stabilite de instanță; f) să finalizeze învățământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională; g) să participe la programe probaționale; h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, dar numai cu acordul acestuia.

Prin urmare, ținând cont de normele precitate supra și întru reeducarea inculpatului, instanța de judecată conchide că pedeapsă sub formă de 1 an închisoare urmează a fi suspendată, iar 1 an este termenul de probă ce urmează a fi aplicat inculpatului, cu stabilirea obligațiilor prevăzute de art. 90 alin. (6) lit. a), b) din Codul penal.

În jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că sancțiunile penale trebuie să respecte un raport rezonabil de proporționalitate între scopul legitim urmărit și severitatea măsurii aplicate.

Astfel, în cauza *Vasiliauskas c. Lituaniei* (Marea Cameră, 20 octombrie 2015), Curtea a subliniat cerința ca pedeapsa să fie previzibilă și proporțională cu gravitatea faptei. De asemenea, în cauza *Istrate c. Moldovei* (13 iunie 2017), Curtea a reiterat obligația statului de a menține un

just echilibru între scopul sancționator al pedepsei și protecția drepturilor fundamentale ale persoanei, evitând aplicarea unor sancțiuni excesive sau contrare principiului legalității.

Având în vedere aceste circumstanțe, precum și conduita procesuală a inculpatului, care încă la faza de urmărire penală a depus o cerere privind inițierea acordului de recunoaștere a vinovăției, care a fost respinsă de procuror, instanța apreciază că *aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia* reprezintă o soluție proporțională și echitabilă în raport cu gravitatea faptei și pericolul social concret al acesteia, *or executarea pedepsei nu trebuie să înjosească demnitatea persoanei condamnate iar natura pedepsei trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia*.

Așadar, pedeapsa stabilită respectă principiile legalității, individualizării și proporționalității sancțiunii penale, fiind aptă să contribuie la corectarea și resocializarea condamnatului, precum și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Subsecvent, instanța menționează că pedeapsa urmează să fie pusă în executare din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu referire la măsura preventivă:

Articolul 395 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală, statuează că, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate: dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

În accepțiunea art.175 alin.(2) din Codul de procedură penală, măsurile preventive sînt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Potrivit art.175 alin.(3) pct. 2) din Codul de procedură penală, măsuri preventive sînt: obligarea de a nu părăsi ţara.

Finalmente, pentru a asigura executarea efectivă a pedepsei aplicate, instanța conchide că la caz urmează a se aplica față de inculpatul Mîndrovschii Marian măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței, apoi măsura se va revoca.

Cu referire la măsura preventivă solicitată de către acuzatorul de stat, instanța punctează prevederile art.185 alin.(1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia, arestarea preventivă constă în deţinerea învinuitului, inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege. Arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării. Astfel, ținând cont de faptul că instanța a ajuns la concluzia de a suspenda executarea pedepsei cu închisoare, conchide că măsura preventivă solicitată de acuzatorul de stat nu este proporțională pedepsei stabilite.

Reieșind din circumstanțele reținute supra, instanța de judecată concluzionează că inculpatul Mîndrovschii Marian aflându-se sub incidența măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara, în situația în care va fi pusă în aplicare la un nivel cuvenit de către organele abilitate, aceasta va asigura executarea pedepsei aplicate numitului.

Cu referire la corpurile delicte:

În corespundere cu prevederile art.161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În cazul instrumentat, instanța de judecată reține că prin ordonanța organului de urmărire penală din 13 august 2026, s-a dispus recunoașterea și anexarea la cauza penală nr.2026180335,

în calitate de mijloc material de probă: copia încheierii nr.2o/pr-24/2026 din 05 mai 2026, copia ordonanței de protecție nr.2o/pr-24/2026 din 05 mai 2026 și copia procesului-verbal privind înmânarea actului de procedură din 03 iunie 2026 (f.d.36-40, f.d.41).

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art.157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Prin urmare, la materialele cauzei penale se păstrează mijloacele materiale de probă, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, fiind probe necesare şi pertinente în cadrul cauzei penale.

Astfel, în temeiul art.162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că corpurile delicte recunoscute prin ordonanța din 13 august 2026 precitată, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare nu a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare, care nu sunt pretinse nici reieșind din informația anexată la rechizitoriu.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

În conformitate cu prevederile art.16 alin. (3), art. 80^1, art.320^1 din Codul penal, art. 162 alin. (1) pct. 5), art.175 alin.(3) pct. 2), 364^1, 382, 384-385, 389, 393-395 Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r e ș t e :

Mîndrovschii Marian născut la *****, IDNP: *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.320^1 din Codul penal și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsa sub formă de formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui **Mîndrovschii Marian** pe un termen de probă de 1 (un) an, dacă în această perioadă de timp, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune şi prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu art. 90 alin. (6) lit. a), b) din Codul penal, se obligă **Mîndrovschii Marian** ca, în perioada de probă: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Controlul asupra executării de către **Mîndrovschii Marian** a obligațiunilor stabilite prin prezenta sentință, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Termenul de executare pedepsei în privința lui **Mîndrovschii Marian** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se aplică lui **Mîndrovschii Marian**, în scopul asigurării executării pedepsei, măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara până când sentința va deveni definitivă, apoi măsura se va revocă.

Mijloacele materiale de probă: copia încheierii nr.2o/pr-24/2026 din 05 mai 2026, copia ordonanței de protecție nr.2o/pr-24/2026 din 05 mai 2026 și copia procesului-verbal privind înmânarea actului de procedură din 03 iunie 2026, recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța de recunoaștere și anexare a documentelor la cauza penală în calitate de mijloc material de probă din 13 august 2026, vor rămâne la materialele dosarului penal, pe toată perioada păstrării sale.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecător Vitvițchi Marcela